

en onafhankelijkheid beschouwt als een stand, die door de ontwikkeling der maatschappij in zijn bestaan wordt bedreigd en daartegen in opstand komt, gelijk de vrachtrijders bij de invoering van spoorwegen. Een stand dus, met wiens achteruitgang men desnoods te doen kan hebben, maar om wiens wille men den vooruitgang niet mag of kan tegenwerken. Integendeel, de sociale verzekering, in zoover men die (afziende van de door ernstige sociologen aangewezen groote gevaren voor volkskarakter en algemeene zedelijkheid) als een vooruitgang mag beschouwen, zal niet nuttig werken *zonder of ten koste van de artsen*, maar slechts *met* hun medewerking, en steeds zal die medewerking de beste zijn, welke onder de gunstigste omstandigheden wordt verleend.

Men *wil* dit echter niet inzien; veeleer wenscht men, gelijk LENNHOF in zijn overzicht over de conferentie te Scheveningen zegt, met opzettelijk voorbijzien van feiten en billijkheid *aan den arts die plaats toe te wijzen, welke hij zich laat welgevallen*.

Met zulke lieden, wier leugenachtigheid ook te Scheveningen zoo schitterend is uitgekomen, moesten artsen niet meer „confereeren” over sociale verzekering. Bij een conferentie over het verkeerswezen in den Balkan zal men toch ook niet, naast de vertegenwoordigers der verschillende daarbij betrokken rechtmatige belangen, een plaats gunnen aan afgevaardigden der roovers.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

EEN EIGENAARDIG JACHTONGEVAL.

Mag ik, naar aanleiding van de casuïstische mededeeling van dr. SPELEERS in het vorige nummer onder bovenstaanden titel, in deze rubriek ook doen registreeren mijn waarneming, gedaan bij een strooper, bij wien een afgedwaalde hagelkorrel het onderste ooglid nabij den vrijen rand had doorboord. Dit projectiel had den oogbol geenerlei letsel toegebracht, lag rustig in den onderste conjunctivaalzak en rolde, toen ik het lid omkeerde, voor mijn voeten.

Rotterdam, 30 October 1910.

C. H. VAN HERWERDEN.

HET BIJBRENGEN VAN DRENKELINGEN.

De zeer belangwekkende geschiedkundige bijdrage van prof. VAN LEERSUM in n°. 18 van dit *Tijdschrift* moge nog eens de aandacht hebben gevestigd op het feit, dat ook zonder kunstmatige ademhaling een drenkeling kan herstellen. In het jaar 1787 heeft men in het beschreven geval toegepast: verwarming door haardvuur, aderlating en massage. Sedert dien tijd is er wel eens minder verstandig met drenkelingen omgesprongen. Dat echter de lichaamswarmte niet de reddende engel is geweest, is duidelijk. Intusschen schijnt inderdaad de dochter het leven van haren vader te hebben gered door haar kloek optreden: „Men wrijft den drenkling 't veege lijf; de dochter helpt met eigen handen, . . . o zegt ze, houden wij toch aan . . . o ja! ik voel het harte slaan”. Zij gaat door met wrijven zoolang er hoop is en neemt

goed waar. Als haar vader dan weer zucht en niet slechts de tong begint te roeren, maar ook al weer de gedachten kan concentreeren op zijn stokpaardje: „natuurlijke warmte alleen”, dan is alles in orde, zou men zeggen en had het laatste bedrijf wel kunnen uitblijven of kunnen worden vervangen door verwarming in een bed met kruiken. Het geval is uiterst leerszaam, vestigt nog eens weer de aandacht op aderlating, massage en verwarming als kostelijke hulpmiddelen, en wijst er heen, dat ook de kunstmatige ademhaling in hoofdzaak, wil zij goed en onschadelijk zijn, worde beschouwd als hulpmiddel om de taak van het uitgezette hart te verlichten. Men kent mijn standpunt hieromtrent.

Dr. BICKER is niet de eerste geweest in het waardeeren van de natuurlijke warmte bij patiënten met zwakke hartswerking. De geneesheeren van koning DAVID EN VAN KAREL V waren hem hierin voorgegaan. Waarschijnlijk zou prof. VAN LEERSUM nog menig belangwekkend voorbeeld hieraan kunnen toevoegen.

Groningen, 29 October 1910.

G. VAN EYSSELSTEIJN.

BRIEFWISSELING.

DE MIDDLEMORE PRIJSVRAAG VOOR 1911.

Bij de Utrechtsche geneeskundige faculteit is van de „Council of the British medical Association” bericht ingekomen, dat voor het jaar 1911 de „Middlemore Prize” (£ 50) uitgeschreven is, voor het beste werk over: „Serum and Vaccine Therapy in connection with Diseases of the Eye”.

Antwoorden moeten uiterlijk 31 Maart 1911 ingekomen zijn bij den „Medical Secretary, British medical Association, 429 Strand, London W. C.” en geteekend zijn met een pseudoniem, terwijl in een verzegelde enveloppe met hetzelfde pseudoniem de naam en het adres van den schrijver vermeld moet worden.

Redactie.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Ziekteverzekeringswet.

In de vergadering der Tweede Kamer van Woensdag 26 October ll. is op voorstel van den voorzitter besloten om de wetsontwerpen tot regeling der Arbeidersziekteverzekering (ontwerp raden- en ziekwet) te verzenden naar een commissie van voorbereiding. Tot leden en plaatsvervangende leden dier commissie zijn benoemd de heeren: GOEMAN BORGESIUS—PATIJN; NOLENS—KOOLEN; DR VISSER—VAN IDSINGA; SCHAPER—DUYS; VAN VLIET—DE VLUGT. Voorzitter is de heer NOLENS, onder-voorzitter de heer DE VISSER.

Internationaal tuberculosecongres.

In de *Nederlandsche Staatscourant* n°. 253 van Zaterdag 29 October 1910 brengt de minister van buitenlandsche zaken ter kennis van belanghebbenden, dat